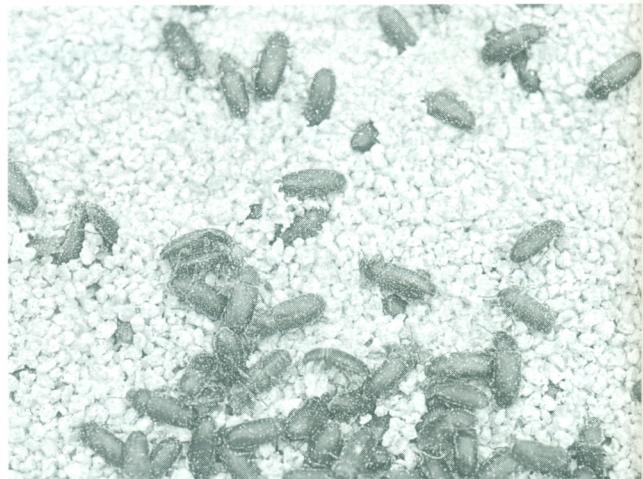

มาธิจัก : “หนอนนก” กับเก老子

การเลี้ยงสัตว์เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเป็นงานอดิเรก นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดดูแลอย่างดี ทั้งเรื่องที่อยู่อาศัย โรงเรือน การจัดการ การรักษาโรค และที่สำคัญในเรื่องของอาหาร ที่ต้องมีคุณภาพสูง เป็นที่ต้องการของสัตว์เลี้ยง กินแล้วโตเร็ว สันสัตส์สวยงาม สุขภาพร่างกายแข็งแรง ต้านทานโรคได้ดี หนอนนกจักเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะสามารถใช้เลี้ยงสัตว์เลี้ยงแสนรักของเรา ทั้งที่เป็นสัตว์ปีก สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลี้ยยกлан และปลา金หน่อ ไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะทำให้สัตว์เลี้ยงของเราโตสุดไส้เริง ทางเลือกวันนี้กับ “หนอนนก” จึงยังเป็นทางเลือกที่สดใส สำหรับผู้สนใจเรื่องการเพาะเลี้ยงทั้งที่ทำเป็นอาชีพเสริม หรือเป็นรายได้หลักก็ไม่ว่ากัน

ภาพ ก. หนอนนกระยะตัวหนอนขนาดใช้เป็นอาหารสัตว์ได้

หนอนนก : อาหาร

สุขภาพสัตว์

หนอนนกไม่ได้เป็นสัตว์ที่มีอยู่ในบ้านเมืองอ่อนนอย่างเช่น เมืองไทย แต่เป็นการนำเข้ามาเพื่อการเลี้ยงนกและสัตว์ปีกของ กรมป่าไม้ซึ่งอาจเป็นที่มาของชื่อ “หนอนนก” หรือ “หนอนเลี้ยง นก” เนื่องจากสามารถขยายพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว หนอนนกที่ เก็บเป็นเพียงตัวอ่อนของแมลงปีกแข็งชื่อ Meal - Beetle ขนาดลำตัวกว้าง 6.0 มิลลิเมตร ยาว 16-17 มิลลิเมตร เป็น ศัตรูตัวฉกาจของข้าวสาลีในเขตอุ่นและเขตหนาว ชอบกัดกิน ข้าวสาลีโดยเฉพาะในระยะที่เป็นตัวหนอนซึ่งเป็นช่วงที่ข้าวนา จึงสามารถนำมาใช้เป็นอาหารของสัตว์เลี้ยงได้

ลักษณะภายนอก

หนอนนกจัดอยู่ใน

Phylum Arthropoda

Class Insecta

Order Coleoptera

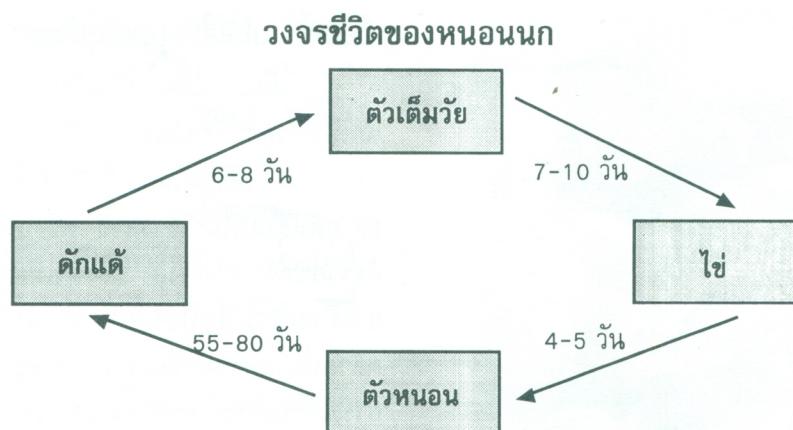
Family Tenebrionidae

Genus Tenebrio

Species molitor Linnaeus

เป็นสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง อยู่ในอันดับเดียวกันกับแมลง อยู่ในวงศ์ของแมลงปีกแข็งกลุ่มเดียวกับมือด ตัวโตเต็มวัยจะมีสี น้ำตาลดำหรือสีดำมันวาว มีความยาวประมาณ 15 มิลลิเมตร มีปีกแข็งหุ้มลำตัวอยู่ด้านนอก ด้านในเป็นปีกบาง ๆ มีขา 6 ขา เมื่อผสมพันธุ์วางไข่ซึ่งมีสีขาวคล้ายถั่ว ตัวอ่อนที่พกออกจากไข่ สีขาวขนาดเล็ก เมื่ออายุมากขึ้นเริ่มเปลี่ยนเป็นสีเหลืองจนกระทั่ง เป็นสีน้ำตาล ความยาวประมาณ 20-30 มิลลิเมตร มีลักษณะ กลม เรียวยาว ผิวเป็นมันลื่น แต่ละปล้องของลำตัวมีสีเหลือง และมีสีเข้มลับบริเวณทางด้านท้ายของปล้องลำตัว จนกระทั่ง เปลี่ยนมาเป็นตักแต้มสีขาว ยาวประมาณ 10-13 มิลลิเมตร หลังจากนั้นอีก 1-2 อาทิตย์ ก็จะกลายเป็นตัวเต็มวัย ผสมพันธุ์ วางไข่ต่อไป

* อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีการประมง คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ อ. สันทรัพย์ จ. เชียงใหม่ 50290

1. ระยะที่เป็นไข่ (egg)

ไข่ของหนอนนกมีลักษณะเป็นสีขาวค่อนข้างขาว มีสีขาวน้ำผึ้งเป็นมันมีรูปร่างรี ขนาดประมาณ 0.8×1.8 มิลลิเมตร จนถึง 1.5×2.0 มิลลิเมตร ขอบบางไข่บริเวณพื้นกันถากหรือติดกับอาหาร สังเกตเห็นได้ยาก ต้องอาศัยความชำนาญและสังเกตบ่อย ๆ การพักตัวจากไข่ ใช้เวลา 7-10 วัน จะเป็นตัวอ่อน หันหน้าออกหากน้ำของอากาศ ถ้าเป็นฤดูหนาวไข่อาจพอกออกเป็นตัวซักกว่าในฤดูร้อน

2. ระยะตัวอ่อน (larvae)

ลำตัวยาวมาก พอกออกจากไข่ใหม่ ๆ จะเป็นสีขาว ขนาดเท่าเส้นด้ายาว 2-3 มิลลิเมตร มีจำนวน 9 ปล้อง ปล้องสุดท้ายมีขนาดเล็กที่สุด ลำตัวตอนปลายมีลักษณะคล้ายทรงกระบอก ขาสั้น เมื่อส่องด้วยกล้อง สเตอริโอ จะมองเห็นเส้นชั้งตัวเป็นสีน้ำตาลและบนเส้นชั้งตัวมีรูหายใจปล้องละ 1 รู จากนั้นก็จะค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน ใช้ระยะเวลา 55-80 วัน ก็จะกลายเป็นตัวอ่อน

ภาพ ข. หนอนนกขนาดต่ำอายุ 45 วัน

3. ระยะที่เป็นตัวอ่อน (Pupa)

ตัวอ่อนเป็นแบบ exarate pupa ส่วนหัวโตแล้วค่อนขาย เรียวเล็กลงไปทางด้านหลังเมื่อเข้าตัวอ่อนตัวจะเป็นสีขาว ลำตัวเหลืองตระหง่าน

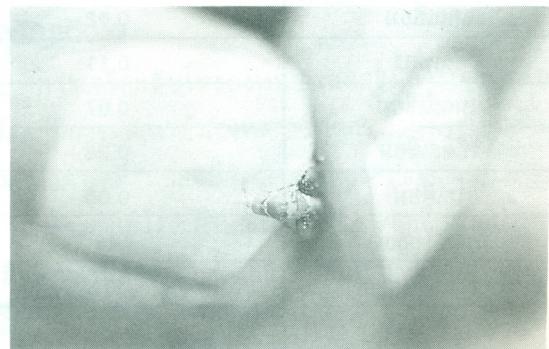
หลังจากนั้นก็เริ่มอตัวทางด้านท้องแล้วเริ่มเปลี่ยนสีเป็นสีน้ำตาลอ่อน จนกระทั่งเข้มขึ้นเรื่อยๆ ส่วนหัวพับเข้าหากันส่วนอกส่วนปีกพับลงไปอยู่ระหว่างขาเดินคู่ที่ 2 และ 3 จะนอนนิ่งไม่เคลื่อนไหว นอกจากมีสิ่งรบกวนอาจมีการเคลื่อนที่ได้บ้างเล็กน้อย โดยการดึงหน้าท้องเข้าออก ระยะนี้ตัวอ่อนจะอ่อนนุ่ม ในระยะตัวอ่อนใช้เวลา 6-8 วัน ก่อนที่จะเป็นตัวเต็มวัย

4. ระยะโตเต็มวัย (Adult)

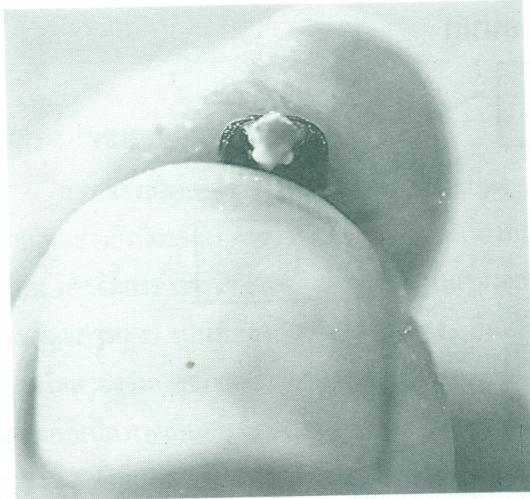
หลังจากที่ตัวอ่อนนกเข้าตัวอ่อนแล้ว 6-8 วัน จะมีการลอกคราบอีกครั้งเพื่อออกมาเป็นตัวเต็มวัย โดยจะดันตัวออกมาจากส่วนหัวออกมาก่อน ตัวเต็มวัยที่ออกมากจากตัวอ่อนใหม่ ๆ มีลำตัวสีขาวนวล ด้านท้องบริเวณอกมีสีเหลืองอ่อน ส่วนหัวขาและหนวด มีสีน้ำตาลเข้ม นัย์ตาและลิ้นสีดำ หลังจากนั้นส่วนต่อไปจะค่อยเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแล้วเข้มขึ้นจนกระทั่งกลายเป็นสีดำในที่สุด ยกเว้นส่วนท้องจะเป็นสีน้ำตาลเข้ม

ลักษณะเพศ

ในระยะตัวอ่อน จนถึงตัวอ่อนไม่สามารถแยกเพศได้จะสามารถแยกเพศได้เมื่อเป็นตัวเต็มวัย เพศผู้จะมีขนาดเล็กกว่า เพศเมียเล็กน้อย เมื่อใช้มือบีบบริเวณก้นของตัวเต็มวัย เพศผู้จะมีติ่งแหลม 2 อัน

ภาพ ค. เพศเมียมีติ่งแหลม 2 อัน

ภาพ ๔. เพศผู้มีติ่งผลลูกมากทั้งสองด้านของทางอาหาร

ขอบกินรำข้าวสาลี แต่เนื่องจากเมืองไทยมีการปลูกกันน้อยมาก หรือมีการนำเข้าเพียงอย่างเดียว จึงค่อนข้างหายาก ดังนั้นจึงสามารถทดสอบกันได้โดยวัตถุที่ใกล้เคียงกัน เช่น รำข้าวจ้าว หรืออาหารไก่กระเทงเล็กพิเศษ หรืออาหารไก่รุ่นแพนได้ นอกจากนี้แล้วยังจำเป็นต้องให้กินอาหารเสริม เช่น ผักกาดขาว แตงกวา มะละกอสต หรือผักอื่น ๆ ตามที่หาได้ แต่ต้องปราศจากยาฆ่าแมลง

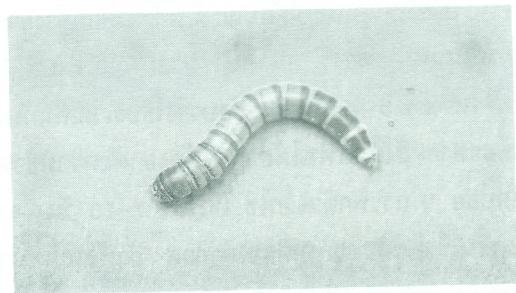
คุณค่าทางอาหารของหนอนกุด

คุณค่าทางอาหาร	เปอร์เซ็นต์
โปรตีน	17.37
ความชื้น	63.23
ไขมัน	7.02
เยื่อใย	5.76
เต้า	1.29
NFF	5.33
ฟอสฟอรัส	0.25
แคลเซียม	0.02
ซัลเฟอร์	0.11
แมกนีเซียม	0.07
بوتاسيเมียม	0.38
โซเดียม	0.05
เหล็ก (ppm)	48
แมงกานีส (ppm)	7
สังกะสี (ppm)	57

ที่มา. แจ่มจันทร์, มปป.

เลี้ยงหนอนไว้เลี้ยงนกและเลี้ยงปลา

เป็นเรื่องไม่ยากที่จะเลี้ยงหนอนนกเป็นอาชีพเสริมหนอนนกเป็นตัวอ่อนของแมลงปีกแข็ง ซึ่งทำการเพาะเลี้ยงไม่ยาก เนื่องจากมีวงศ์ชีวิตในช่วงที่เป็นตัวหนอนค่อนข้างยาวสามารถขยายพันธุ์ได้ในรำข้าวสาลี หรืออาหารอื่นๆ ที่เหมาะสม มีอัตราการฟักค่อนข้างสูง และตัวเมียสามารถไข่ได้หลายครั้ง การที่จะเพาะเลี้ยงให้ได้ปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของตลาดนั้นไม่ยากนักซึ่งอยู่กับการดูแลเอาใจใส่ การให้อาหาร การเปลี่ยนถ่ายอาหารที่เหมาะสมกับจำนวน และขนาดของหนอน การให้อาหารเสริม การให้น้ำ การปรับความชื้น การคัดพ่อแม่พันธุ์ การคัดตักแต่ การป้องกันจากศัตรุ และต้องมีระดับแสงที่เหมาะสม

ภาพที่ ๑ ตัวเต็มวัยของหนอนนก

อุปกรณ์

1. ถادอาหาร ควรเป็นภาชนะที่มีความสูง 2-4 นิ้ว ไม่ควรสูงเกินจากนี้ เพราะจะทำให้อาหารภายในถัดหมุนเวียนไม่ได้ พอ ภาชนะที่ใช้อาจเป็นถادอลูมิเนียมทรงสี่เหลี่ยม หรือแก้วล่อน้ำมันที่ลังสะอาดแล้วผ่าครึ่งจะช่วยให้ประยุตค่าใช้จ่าย หรือจะใช้ภาชนะเหลือใช้อีกที่ได้แต่ไม่ควรเป็นกระถางทรงสูง เพราะจะทำให้อาหารถ่ายเทไม่สะดวกทำให้เกิดการหมักหมมของกลีนซึ่งเกิดจากของเสียที่หนอนขับถ่ายจึงอาจทำให้หนอนตายได้

2. ตะแกรงร่อนตัวหนอนจากขี้หนอน ใช้ตะแกรงที่มีรูขนาดเล็ก เช่น ตะแกรงร่อนแป้งทำขนม ซึ่งสามารถหาซื้อได้ทั่วไปตามท้องตลาด

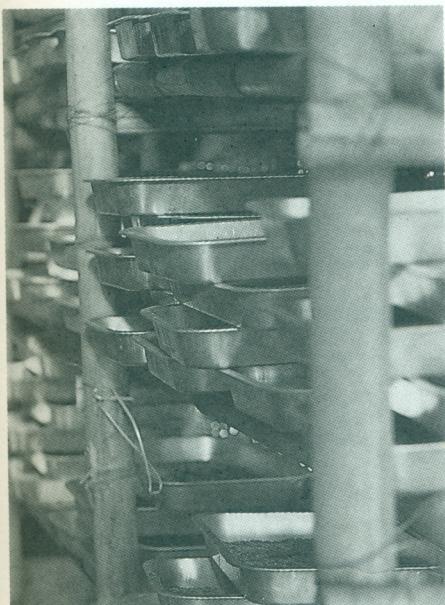
ภาพที่ ๒ ตะแกรงขนาดต่างๆ

3. จานพลาสติกแบบสำหรับใส่น้ำให้หนอนกิน และเพิ่มปริมาณความชื้นในถุงด้วยหนอนนกโดยใช้ผ้าหรือกระสอบปาดเป็นชั้นเล็กๆ ขนาด 2×2 นิ้ว ชุบหน้าให้ชุ่มแล้ววางไว้ในถุงเพื่อเป็นการเพิ่มความชื้นเนื่องจากหนอนนกต้องการความชื้นที่สูง ถ้าใช้น้ำใส่ลงในถุงโดยตรงบางครั้งหนอนอาจจมพักค่ายได้ หรือน้ำอาจระเหยเร็ว หรือกรดลงบนอาหารทำให้อาหารเป็นเชื้อร้ายได้ แต่ถ้าให้ผักกาดขาวเป็นอาหารเสริมตลอดก็ไม่จำเป็นต้องให้ความชื้นมากนัก

4. ขั้นสำหรับวางถุงด้วยตัวกันเป็นชั้นเพื่อประหยัดพื้นที่ในการเลี้ยงแต่ต้องมีถุงใส่น้ำรองไว้ที่ข้างของชั้นวางเพื่อป้องกันมด และแมลงจากทำเป็นไม้ไผ่ผูกกัน ไม่น่อตี หรือเหล็กจากมาต่อ กันแล้วแต่ความสะดวกสามารถวางช้อนกันได้หลายชั้น

5. สถานที่ ควรเป็นสถานที่ที่อากาศถ่ายเทได้สะดวกอยู่ในที่ร่ม มีการพรางแสง เพราะหนอนชอบอยู่ในที่ค่อนข้างสว่าง

6. อาหาร ใช้อาหารไก่เล็ก หรืออาหารไก่รุ่น เพราะรำข้าวสาลีในเมืองไทยค่อนข้างหายาก และมีราคาสูง ไม่ควรใช้รำข้าว เพราะมีมอดเยอะ หรือถ้าจะใช้ควรอบผ่าตัวอ่อนของหมัดด้วยความร้อน 80-100 องศาเซลเซียส ให้หมัดก่อน และการเลี้ยงในรำข้าวจ้าวจะมีอัตราการเจริญเติบโตช้ากว่าอาหารไก่เล็ก

ภาพที่ 3 ชั้นวางถุงและถุงที่วางช้อนกัน

การเพาะเลี้ยง

1. เตรียมอาหารในถุงให้มีความสูงประมาณ 1-1.5 หัว เกลี่ยให้เสมอ กันทั้งถุง

2. นำหนอนลงเลี้ยงโดยสามารถซื้อหนอนนกที่มีขายในท้องตลาดมาเลี้ยงได้เลย

2.1 ในกรณีที่เป็นตัวหนอนให้ใช้หนอนประมาณ 200 กรัม (2 ขีด) ต่อพื้นที่ 2 ตารางฟุตหลังจากปล่อยหนอนลงบนอาหารหนอนจะมุดลงใต้อาหาร

2.2 กรณีที่เป็นตัวดักแด้ให้ใช้ตัวดักแด้ 50-100 คู่ต่อพื้นที่ 2 ตารางฟุต และต้องมีอาหารรองอยู่ที่พื้น เช่นเดียวกับการเลี้ยงตัวหนอนในขั้นตอนนี้ต้องระวังเรื่องของแมลงเนื่องด้วยระยะดักแด้ตัวจะอ่อนนุ่มดังและแมลงจะกัดกินได้ง่าย

2.3 กรณีเป็นตัวเต็มวัยถ้าสามารถแยกพ่อแม่พันธุ์ที่เป็นเพศผู้ และเพศเมียได้ก็จะเป็นการดีแต่ถ้ายังไม่ชำนาญควรปล่อยตัวเต็มวัยลงไป 50-100 คู่ต่อพื้นที่ 2 ตารางฟุต เช่นเดียวกับดักแด้

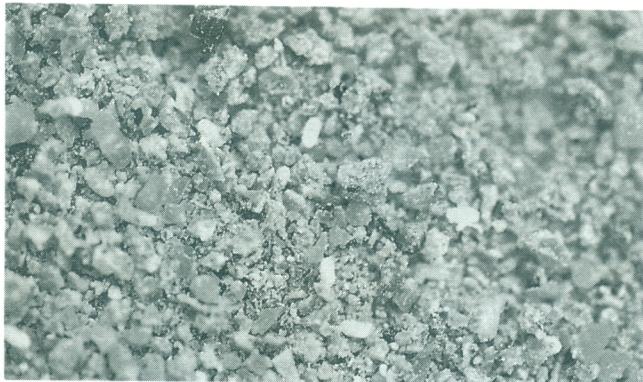
3. การควบคุมความชื้น ใช้ถุงพลาสติกขนาดเล็กวางลงกลางถุงแล้วใช้ผ้าหรือกระสอบปานันตัดเป็นสี่เหลี่ยมชุบหน้าให้ชุ่มแล้ววางให้หนอนกิน และควรมีการให้ผักเป็นอาหารเสริมระวังอย่าให้น้ำกรดอาหาร เพราะจะทำให้อาหารขึ้นรา และแข็งทำให้หนอนกินไม่ได้ หรืออาจทำให้เกิดโรคได้

4. การเปลี่ยนอาหาร เมื่อเลี้ยงไปได้ระยะหนึ่งจะพบว่าหนอนกินอาหารจนเกือบทหมดโดยสังเกตจากเศษอาหารที่เหลือน้อย และที่พื้นมีขี้หนอนสีดำขนาดเล็กมาก จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนอาหาร โดยใช้ตะแกรงร่อนขี้หนอนออกจากตัวหนอนแล้วนำอาหารใส่ลงไปใหม่ในช่วงที่เป็นดักแด้จะไม่กินอาหาร ส่วนในระยะตัวเต็มวัยจะกินอาหารเพียงเล็กน้อยแต่จะชอบกินผักมากกว่า

5. การเก็บเกี่ยว เริ่มเก็บเกี่ยวและนำไปใช้ประโยชน์ หรือขายเมื่ออายุประมาณ 45 วัน ซึ่งเป็นขนาดที่พอเหมาะสม และควรมีอาหารอยู่ในถุงที่ใส่หนอนไปด้วยเล็กน้อยเพื่อให้หนอนกิน การเจริญเติบโต

การเจริญเติบโตของหนอนนกจะมีการเจริญเติบโตแบบค่อยๆ มีการพัฒนาตัวเองทยอยขั้นตอนก่อนที่จะเป็นตัวเต็มวัยจนมีหน้าตาเหมือนพ่อแม่ (Metamorphosis)

1. ระยะไข่ ไข่จะลักษณะเรียวยาวขนาดเล็กมากประมาณ 1-2 มิลลิเมตร มีสีขาวนวลผิวเรียบ ชอบไข่บริเวณพื้นถุง หรือติดกับอาหาร ใช้เวลา 5-7 วันก็จะฟักออกเป็นตัว ในช่วงนี้ต้องระวังเรื่องมอด และมด เพราะจะทำอันตรายแก่หนอนนกได้

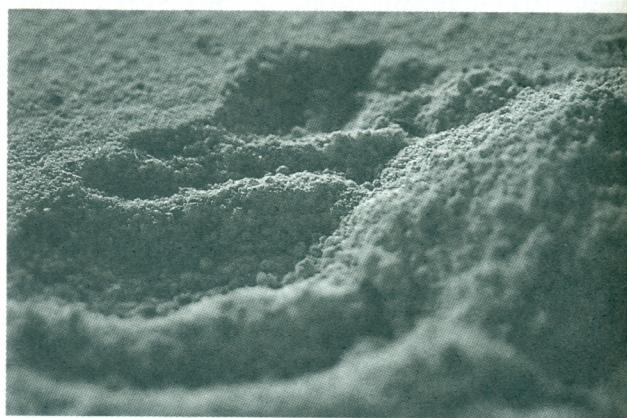

ภาพที่ 4 ไข่ของหนอนนก

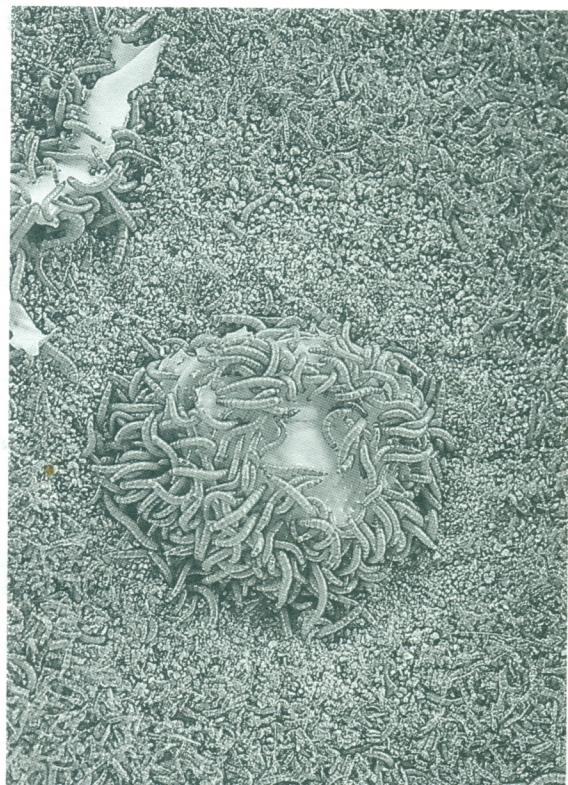
2. ระยะตัวหนอน (ตัวอ่อน) หลังจากที่ตัวเต็มวัยวางไข่ได้ 5-7 วันไข่จะฟักออกเป็นตัวในระยะแรกเป็นสีขาวคล้ายเส้นด้ายมีขนาดเล็กยาวประมาณ 2-3 มิลลิเมตรหลังจากนั้นจะค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีเหลือง และสีน้ำตาลเข้มขึ้น ในช่วงนี้จะมีการลอกคราบอย่างต่อเนื่องคราวๆ การตรวจดูในช่วง 1-2 สัปดาห์แรกมีการเจริญเติบโตช้ามากในระยะนี้ควรดูแลเรื่องอาหารโดยต้องมีการเปลี่ยนถ่ายอาหารเมื่อเห็นว่ามีไข่หนอนมากกว่าอาหารลักษณะของไข่หนอนจะมีสีเทาดำจะแตกต่างจากไข่หนอนมากกว่าอาหารที่ให้การดีที่สุดจะเป็นอาหารจะมีปัญหาในช่วงที่มีการร่อนไข่หนอนเนื่องจากมีขนาดที่ใกล้เคียงกันกับไข่หนอนจะทำให้สูญเสียอาหารได้ในช่วงนี้ นอกจากนี้ยังอาจมีตัวอ่อนหรือไข่ของมอดติดมาด้วย หลังจากที่ลอกคราบใหม่ๆ ตัวอ่อนจะเป็นสีขาวแล้วค่อยๆ เปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลในช่วงนี้ลำตัวจะยาวมีปล้องจำนวน 9 ปล้องแต่ละปล้องมีสีน้ำตาลและมีสีน้ำตาลเข้มคาดอยู่ทางตอนท้ายของข้อปล้องนั้นๆ หนอนชอบฝังตัวอยู่ใต้อาหารหรือบริเวณที่มีความชื้นสูง เช่นใต้ผักที่เราให้เป็นอาหารเสริม หรือใต้ภาชนะใส่น้ำ (ในกรณีที่ใช้ภาชนะใส่น้ำ) จะต้องให้ผักทุกวันหรือดูแลความชื้นให้เหมาะสมเมื่อหนอนฟักออกจากไข่ได้ 45-50 วันขนาดโตพอที่จะใช้เป็นอาหารของสัตว์ได้ หรือบางครั้งสามารถใช้เป็นอาหารสัตว์ได้ตั้งแต่ขนาดดังกล่าว เช่นในการอนุบาลลูกกับหรือลูกเขี้ยดแล้วทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หลังจากนั้นหนอนจะลอกคราบแล้วมีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งก่อนเข้าระยะดักแด้หนอนจะเริ่มลดตัวสั้นลงแล้วเข้าสู่ระยะดักแด้ต่อไป ในระยะตัวอ่อนนอกจากกินระยะเวลานานแล้วยังเป็นระยะที่กินอาหารเปลือกที่สุดในช่วงระยะตัวอ่อนต้องให้มีความชื้นพอเพียงไม่ควรให้มากเกินไป เพราะอาจจะทำให้อาหารชื้นราได้ แต่ถ้าความชื้นน้อยทำให้หนอนลอกคราบไม่ออกสีบนลำตัวเป็นสีดำ และอาจจะทำให้ลำตัวแบบข้างไม่กลมเหมือนกับตัวที่กินอาหารสมบูรณ์ และจะต้องนำผักให้หนอนกินทุกวัน

ภาพที่ 5 อาหารที่ให้หนอนนก (อาหารไก่เล็ก)

ภาพที่ 6 ไข่หนอนนก

ภาพที่ 7 หนอนนกกำลังกินอาหารเสริม (ผักกาดขาว)

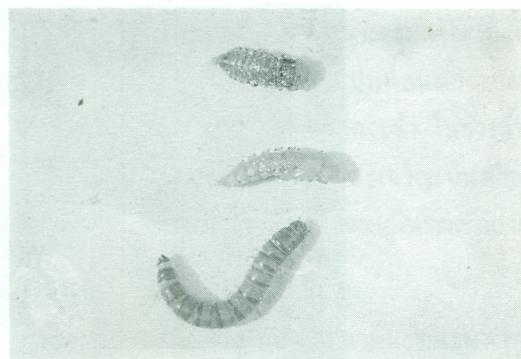

ภาพที่ 8 ลักษณะของดักแด้

3. ระยะดักแด้ เมื่อตัวหนอนเจริญเติบโตเต็มที่ขึ้นมาสู่ผิวหน้าของอาหารแล้วหนอนจะเริ่มลอกคราบแล้วหดตัวสั้นลงเมื่อลอกคราบครั้งสุดท้ายก็จะกล้ายเป็นดักแด้สีขาว ส่วนหัวโดยแล้วเรียกว่าปากด้านทางเมื่อเข้าดักแด้ใหม่ๆ ตัวจะเหยียดตรงจากนั้นก็จะงองทางด้านห้องส่วนหัวพับเข้าหากัน ส่วนปีกพับลงระหว่างขาเดินคู่ที่ 2 และคู่ที่ 3 ในระยะนี้ดักแด้จะนิ่งไม่เคลื่อนไหวจากมีสิ่งเร้าเข้าไปในกระบวนการเคลื่อนที่จะเคลื่อนที่ในแนวตั้งจากด้านบนลงด้านล่าง ในระยะนี้มีขนาดกว้าง 4-5 มิลลิเมตร ยาวประมาณ 20-25 มิลลิเมตร ใช้เวลา 5-7 วัน เป็นระยะที่ต้องระวังเป็นพิเศษเนื่องจากดักแด้ไม่มีการเคลื่อนไหวหรือมีการเคลื่อนไหวน้อยมาก และมีลำตัวอ่อนนุ่มทำให้ศัตรูเข้ามาทำร้ายได้ง่าย การเคลื่อนย้ายต้องระมัดระวังในช่วงนี้ จากตัวหนอนเมื่อเข้าสู่ระยะดักแด้จะต้องมีการตรวจดู และใช้ช้อนแกงตักออกทุกวันเพื่อแยกรวมไว้ในถุงอีกดหนึ่งต่างหาก ไม่ควรปล่อยทิ้งไว้ในถุงที่มีตัวหนอนอยู่อาจทำให้ตัวหนอนที่มีพันแมลงมากกัดกินดักแด้ซึ่งจะทำให้ผลผลิตต่ำลงและหนอนที่ออกਮ่าต่ำรุ่นจะไม่ใกล้เคียงกันถ้าปล่อยให้เป็นตัวเต็มวัย และมีการวางไข่ในถุงเดิม

ภาพที่ 9 ตัวหนอน และดักแด้ในถุงเลี้ยงที่ต้องดักดักแด้ออกมา

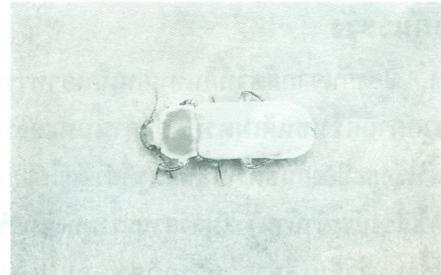
ภาพที่ 10 เปรียบเทียบตัวหนอน และดักแด้

4. ระยะตัวเต็มวัย เป็นระยะที่มีลักษณะเหมือนพ่อแม่หลังจากที่อยู่ในดักแด้ 5-7 วันดักแด้ก็จะมีการลอกคราบครั้งสุดท้าย โดยส่วนหัวจะแตกออกมาก่อน และจะเป็นตัวเต็มวัยออกมากจากดักแด้ ระยะลอกคราบท้องระวงเรื่องความชื้นเข่นกันถ้าปล่อยให้ความชื้นน้อยเกินไปก็จะทำให้ดักแด้ไม่สามารถลอกคราบออกมากเป็นตัวเต็มวัยได้

ภาพที่ 11 ตัวเต็มวัยที่อยู่ในถุงจะไม่บินหนี

หรือออกมากได้แต่ร่างกายไม่สมบูรณ์ ปีกอาจขาด หรือขยายติดอยู่กับคราบ ออกมากได้ไม่นานก็ตาย บางตัวส่วนห้องจะแฟบและแห้งไม่เหมือนกับตัวปกติ ตัวเต็มวัยที่ออกจากคราบใหม่ๆ จะมีสีขาวนวลทั้งตัวแล้วค่อยๆ มีสีเข้มขึ้นจนกลายเป็นสีน้ำตาลเข้มถึงสีดำตัวที่สมบูรณ์เพศมักมีสีดำมันวาวตัวเต็มวัยจะอยู่ได้ 7-10 วันก็จะตาย

ภาพที่ 12 ตัวเต็มวัยที่เพิ่งออกจากดักแด้

ภาพที่ 13 ใช้ขันตักแยกตัวดักแด้ออกจากตัวหนอง

ในช่วงนี้จะไม่กินอาหารถึงจะกินก็กินน้อยมากแต่จะต้องให้ผักสด เป็นอาหารเสริมตลอด ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความชื้นไปในตัวในระยะตัวเต็มวัยนี้จะไม่บินหนีไปไหน หรือถ้ามีกีฟีจำนวนน้อยมาก และจะเริ่มผสมพันธุ์ว่างไข่ในทันทีที่กล้ายเป็นสีน้ำตาลดำ หรือ เป็นสีดำทั้งตัวโดยเพศผู้จะเข็นอยู่ทางด้านบนของตัวเมียแล้วทำการผสมพันธุ์ ตัวเมียหนึ่งตัวจะวางไข่ได้ 300-500 พอง (สวนสัตว์เชียงใหม่, 2541)

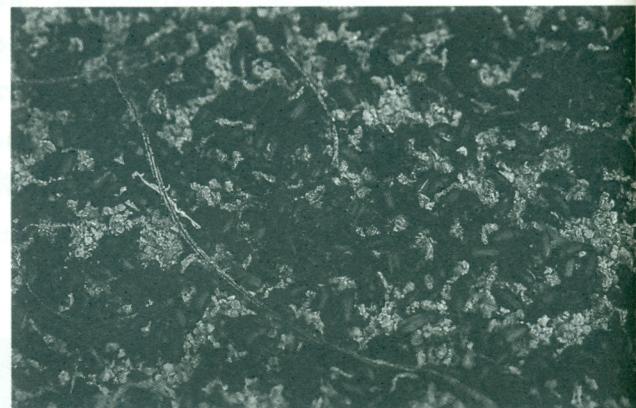
ภาพที่ 14 พ้อแม่พันธุ์กำลังผสมพันธุ์

การป้องกันระวัง

1. ป้องกันจากสัตว์ที่กินหนองเป็นอาหารโดยการใช้ตะแกรงลดตาถ้าครึ่งเซนติเมตรปิดฝ่าด้านบนและที่ข้างของชั้นวางความมีน้ำไว้หล่อป้องกันสัตว์ที่เป็นศัตรูที่สำคัญได้แก่ มดทุกชนิด จิงจก (สัตว์เลี้ยงประจำบ้าน) แมลงสาบ รวมทั้งนกกระจาก หนู (ในบางครั้งพบว่าคืนเดียวสามารถกินหนองได้ 1-2 ถุง นอกจากกินแล้วฉีดของหนูยังทำให้หนองตายด้วย)

2. ป้องกันจากสิ่งที่ติดมากับอาหารได้แก่ มอด และไร ควรฝึกอบรมอาหารด้วยความร้อน 80-100 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 10 นาทีให้ตัวอ่อนของสัตว์เหล่านี้ตายเสียก่อนแล้วจึงนำไปให้หนองกินเป็นอาหาร ตัวมอด และไรจะเจาะกินหั้ง ในระยะที่เป็นตัวหนอง และเป็นดักแด้

3. ป้องกันจากการหมักหมมของขี้หนอง และคราบ ควรใช้พัดลมเป่าเอาคราบออกตามความเหมาะสมถ้าปล่อยไว้นานเกินไปจะทำให้หมักหมมและเน่าได้

ภาพที่ 15 คราบที่มืออยู่มากเกินควรกำจัดออก

เคล็ดที่ไม่ลับ

1. ไม่ควรเลี้ยงหนองในความหนาแน่นต่อพื้นที่มากเกินไป เพราะอาจทำให้หนองน้ำตื้นๆ ไม่สามารถซึมน้ำได้
2. ห้องที่เลี้ยงควรมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกเพื่อป้องกันการเนื้อนอบ และเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค

3. ถ้าไม่มีจานวางน้ำควรทำโรงเรือนให้มิดชิดใช้น้ำใส่ในภาชนะด้วยว่างไว้ในห้องเพื่อปรับความชื้น

4. กรณีที่อาการร้อนมากเกินไปให้ใช้พัดลมถ่ายเทอากาศภายในอาคาร หรือเพิ่มความชื้นโดยใช้น้ำรดหลังคา

5. อาหารที่ให้ควรเป็นอาหารไก่เล็ก หรือรำข้าวสาลี

6. อาหารเสริมที่ให้ได้แก่ผักทุกชนิดที่มีน้ำมาก เช่น แตงกวา มะละกอคึบ ผักกาดขาว หัวไชเท้า และอื่นๆ แต่ต้องแซ่บให้สะอาดหรือล้างด้วยด่างทับทิมก่อนที่จะนำไปให้หนอนเพื่อเป็นการล้างยาฆ่าแมลงออกไปไม่เช่นนั้นหนอนอาจตายได้

7. เมื่อฟ่อแม่พันธุ์วางไข่หมดแล้วถ่ายคราตักทึ้งให้หมดเพื่อป้องกันเชื้อร้า

8. การย้ายตัวหนอนควรรอให้ฟอกเป็นตัวระยะหนึ่งก่อน หรืออ่อนกระหงกินอาหารชุดที่อยู่ในภาชนะให้หมดก่อน เพราะหนอนมีขนาดเล็กอาจทำให้หลอดรูตะแกรงได้กรณีหนอนกินอาหารหมดแล้วแต่ยังไม่โตได้ขนาดให้เพิ่มอาหารลงไปเลี้ยงจนกระทั่งโตได้ที่จึงค่อยร่อนด้วยตะแกรงเอาขึ้นกอออก

9. ถ้ามีผักสดเพียงพอไม่จำเป็นต้องใช้ภาชนะเล็กเพื่อใส่น้ำ หรือผักชนูปเพิ่มความชื้น เพราะถ้าเกิดน้ำหกอาจทำให้อาหารเป็นราได้

10. ถ้าสร้างโรงเรือนควรสร้างให้มิดชิดเพื่อป้องกันสัตว์ที่เป็นศัตรุ หรือมีร่องน้ำล้อมรอบเพื่อป้องกันมด

การตลาด

หนอนนกมีราคาอยู่ระหว่าง 150-300 บาท ขึ้นอยู่กับแหล่งการผลิตและความต้องการของตลาด เมื่อเลี้ยงหนอนไปได้ 30-45 วันก็เริ่มจับส่งตลาดได้ เพราะเป็นช่วงที่โตที่สุดหลังจาก 60

วันเปลือกของหนอนจะเริ่มแข็งชึ้นมาก และปลาจะไม่ชอบกินและเนื่องจากเมื่ออายุ 60 วันเป็นต้นไปหนอนจะยังคงกินอาหารเยอะเหมือนเดิมแต่การเจริญเติบโตจะช้า ในช่วงนี้หนอนจะกินอาหารสะสมไว้เพื่อเข้าดักแด้ และเจริญเป็นตัวเต็มวัยดังนั้นช่วงที่เหมาะสมที่สุดในการจำหน่ายจะอยู่ในระยะเวลา 30-60 วัน

ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิตหนอนนกได้แก่ ค่าพันธุ์หนอน ค่าอาหารค่าเสื่อมราคา ค่าแรง ต้นทุนโดยเฉลี่ยจะตกอยู่ที่กิโลกรัมละ 80-85 บาท ถ้าควบคุมการผลิตให้ต่ำราคานั้นอาจจะต่ำถึงกิโลกรัมละ 50 บาท เช่นการใช้ถังหรืออุปกรณ์เหลือใช้ให้เป็นประโยชน์ อาหารเสริมก็ใช้มะละกอที่ปลูกข้างบ้านซึ่งสามารถลดต้นทุนลงได้มาก

เอกสารอ้างอิง

- สวนสัตว์เชียงใหม่. 2541. หนอนนกคือตัวอะไร เอกสารเผยแพร่ความรู้งานคลังอาหารสัตว์สวนสัตว์เชียงใหม่. 3 น.

- แจ่มจันทร์ พิริยะพงษ์. มปป. คุณค่าทางอาหารของหนอนเลี้ยงนก. ฝ่ายเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า, กรมป่าไม้. 12n.